

MOSZE KORN

ur. 1918; Lublin

Miejsce i czas wydarzeń	Lublin, dwudziestolecie międzywojenne
Słowa kluczowe	projekt W poszukiwaniu Lubliniaków, projekt W poszukiwaniu Lubliniaków. Izrael 2006, Żydzi

Rabin Majer Szapira

On był w sejmie żydowskim, w Warszawie w sejmie był dwie kadencje. I jak on rozmawiał po polsku, jaki był czytany! Przecież to był geniusz. Jak on chodził na ulicy, pan myślał, że bóg idzie, anioł idzie. Tak on chodził. Jak on wyglądał. To była osobistość. Nie było dużo takich Żydów w Polsce i możliwe, że na świecie nie było. Ale to był bardzo postępowy człowiek. Nie był jak ojciec. Ale chodził z taką brodą. To był bardzo dobry człowiek. Pierwszy kamień położyli w trzydziestym pierwszym, drugim roku, miałem dwanaście lat, chodziłem tam. Tę ziemię dała rodzina Eichenbaum, oni dali ziemię na zbudowanie jesziwy. I on jeździł po całym świecie i zbierał pieniądze, żeby mógł otrzymać ten dom. On był w Ameryce, wszędzie jechał i zebrał. Ale dali, bo widziano, że takich ludzi nie było. Był bardzo uczony, bardzo. Ale był postępowy. I on widział świat normalny, jak w tym czasie. To był pierwszy dom na całym świecie, co chłopcy, co uczyli się na rabina, spali tam, jedli tam i było ich tam ze trzysta osób. I tam było wszystko urządzone. Ten rabin Szapiro on to wszystko urządził. I w żydowskim prawie jest, że jeśli człowiek żyje z kobietą, Żyd, dziesięć lat i ona nie ma dzieci, oni muszą się rozejść. Nie muszą, ale powinni się rozejść, bo on powinien, żeby była przyszłość. Tak mówi religia u nas. I przyszli ludzie i powiedzieli: „Rebe Szapiro. Piętnaście lat, dwadzieścia lat nie masz dzieci”. „Ja nie mam dzieci? Trzysta dzieci, co się uczą, to są moje dzieci”. Tak powiedział. Ja nawet książkę czytałem, co on napisał w hebrajskim języku. I mam tę książkę, to też opisuje, jak on opowiada: „Do śmierci ja będę z moją żoną”. I to już jest więcej, to już jest etyka, to pokazuje, że on jest człowiekiem. Jechał z Warszawy do Lublina i otworzył okno w pociągu, i był wiatr, i on się zaziębił, i dostał taką chorobę, co wtenczas nie można było wyleczyć i on umarł.

Data i miejsce nagrania	2006-12-03, Tel Awiw-Jafa
Rozmawiał/a	Tomasz Czajkowski
Transkrypcja	Łukasz Pawlak
Redakcja	Małgorzata Miłkowska
Prawa	Copyright © Ośrodek "Brama Grodzka - Teatr NN"